

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/196/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412203601
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5412203601.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodní banka, a.s., so sídlom Radlická 333/150, Praha 5, Česká republika, IČO: 00 001 350, právne zastúpená Mgr. Petrom Olejárom, usadeným euroadvokátom, so sídlom J. XX, U., proti odporcovi: G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. U. R. XXX, zast. opatrovníkom: Obec Oravský Biely Potok, IČO: 00 314 706, o zaplatenie sumy 106 286,61 Kč s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 3C/69/2012-121zo dňa 24. februára 2016, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Námestovo rozsudkom č.k. 3C/69/2012-121 zo dňa 24. februára 2016 zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 69.969,53 Kč, kapitalizovaný úrok vo výške 884,36 Kč, úrok z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 69 969,53 Kč od 16.3.2010 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Odporcu zároveň zaviazal k povinnosti nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 351,57 eur, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 55,14 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 296,43 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

Rozsudok odôvodnil vykonaným dokazovaním, na základe ktorého mal preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom došlo k uzavretiu zmluvy o úvere podľa Obchodného zákona Českej republiky dňa 14.12.2007, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 100.000,- Kč. Odporca sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v 60-mesačných splátkach vo výške 2.298,- Kč, pričom prvá splátka bola splatná 15.1.2008 a posledná 15.12.2012. Účastníci konania sa zároveň dohodli na pevnej úrokovej sadzbe vo výške 13,40 % ročne s tým, že tento úrok bude platený mesačne ako súčasť každej anulitnej mesačnej splátky. Za každý začatý mesiac správy úveru navrhovateľ odporcovi účtoval poplatok 39,- Kč. Vyhláškou k poisteniu, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere, bolo medzi navrhovateľom a odporcom dojednané poistenie neschopnosti splatiť úver s mesačným poistným 250,- Kč, splatný k 15. dňu kalendárneho mesiaca od nasledujúceho mesiaca po uzavretí zmluvy o úvere. Vzhľadom na skutočnosť, že odporca porušil zmluvné povinnosti, navrhovateľ zo dňa 15.3.2010 zosplatnil pohľadávku ku dňu 15.3.2010. K tomuto dňu bol dlh odporcu vo výške 71.016,29 Kč (v odôvodnení rozsudku je nesprávne uvedené 771.016,29 Kč), z toho istina 69.680,53 Kč, zmluvné úroky 884,36 Kč, úrok z omeškania vo výške 180,50 Kč, dlžné poplatky vo výške 289,- Kč, ktoré

predstavovali nezaplatený mesačný poplatok vo výške 250,- Kč za poistenie a mesačne poplatok za správu úveru vo výške 39,- Kč. Z oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 15.3.2010 mal súd preukázané, že celý dlh odporcu sa stal splatný 15.3.2010 z dôvodu vyhlásenia navrhovateľa o zosplatnení dlhu a pre neuhrádzanie pravidelných splátok prečerpanej istiny odporcom. Po zosplatnení už nedošlo zo strany odporcu k žiadnym úhradám. Navrhovateľovi tak vznikol nárok na zaplatenie sumy 69.969,53 Kč (nesplatená istina vyčerpaného úveru vo výške 69.680,53 Kč a nesplatených poplatkov vo výške 289,- Kč), kapitalizovaného úroku vo výške 884,36 Kč a úroku z omeškania v uplatnenej výške 7,75 % ročne z dlžnej sumy 69.969,53 Kč od 16.3.2010 do zaplatenia, t.j. odo dňa nasledujúceho, po zosplatnení úveru. Súd tak priznal navrhovateľovi istinu vo výške 69.969,53 Kč, z uplatneného a vyčísleného úroku vo výške 22.516,36 Kč úrok vo výške 884,36 Kč a vo zvyšku uplatnených úrokov (vyčíslená suma 22.516,36 Kč mínus 884,36 Kč = 21.632,- Kč), ako aj úrok vo výške 13,40 % ročne zo sumy 69.680,53 Kč od 10.7.2012 do zaplatenia, zamietol a to z dôvodu, že zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka ČR, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Preto súd navrhovateľovi úrok po zosplatnení úveru nepriznal z dôvodu, že sa celý dlh odporcu stal splatným dňa 15.3.2010, odporca sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči navrhovateľovi do omeškania odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, teda 16.3.2010 a to až do zaplatenia. Akékoľvek navyšovanie úrokov z omeškania sa dostáva do rozporu so zákonom. Takýmto neprípustným navyšovaním úrokov z omeškania je aj právna konštrukcia navýšenia úrokov z omeškania o úroky za úver. Podľa ustálenej judikatúry totiž oneskoreným zaplatením úrokov nevzniká právo na úroky z omeškania. Preto súd priznal navrhovateľovi z uplatneného a vyčísleného úroku z omeškania len úrok z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 69.969,53 Kč (istina plus poplatky) od 16.3.2010 do zaplatenia, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia. V prevyšujúcej časti súd uplatnený úrok z omeškania zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi trovy v celkovej výške 351,57 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti podal navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Vytykal prvostupňovému súdu, že na základe predložených dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, v dôsledku čoho nedôvodne čiastočne zamietol nárok navrhovateľa. Podľa odvolateľa úrok z nesplateného úveru je chápaný ako cena peňazí a pre veriteľa predstavuje kompenzáciu za to, že sa vzdal narábania so svojimi finančnými prostriedkami, ktoré na určitý čas poskytol dlžníkovi. Oproti tomu úrok z omeškania je sankcia, ktorú má veriteľ právo požadovať v prípade, ak dlžník nesplní riadne a včas svoj peňažný záväzok. Okresný súd ale nesprávne právne posúdil vec, čím došlo k nesprávne čiastočnému zamietnutiu žaloby v časti kapitalizovaných, ako aj zmluvných úrokov z úveru. Navrhol preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny. V odvolaní nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd ako súd odvolací podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vec správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., jeho rozhodnutie je jasné,

zrozumiteľné a vyčerpávajúce, preto odvolací súd v jednotlivostiach naň poukazuje. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia v súlade s citovaným ust. § 219 ods. 2 O.s.p.

Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia považuje odvolací súd za nevyhnutné uviesť, že je potrebné uvedomiť si, že v prípade, keď má veriteľ nárok na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, tento úrok z úveru mu patrí iba do dňa, kedy prehlásil úver za predčasne splatný s tým, že po tomto termíne navrhovateľovi už nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania a to v súlade s ust. § 369 Obchodného zákonníka. Nemohol preto odvolací súd prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie, ktoré odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

Navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu postupom podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. nepatrí právo na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešný bol odporca, ktorému však v súvislosti s odvolacím konaním trovy nevznikli, preto bolo rozhodnuté, že odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.